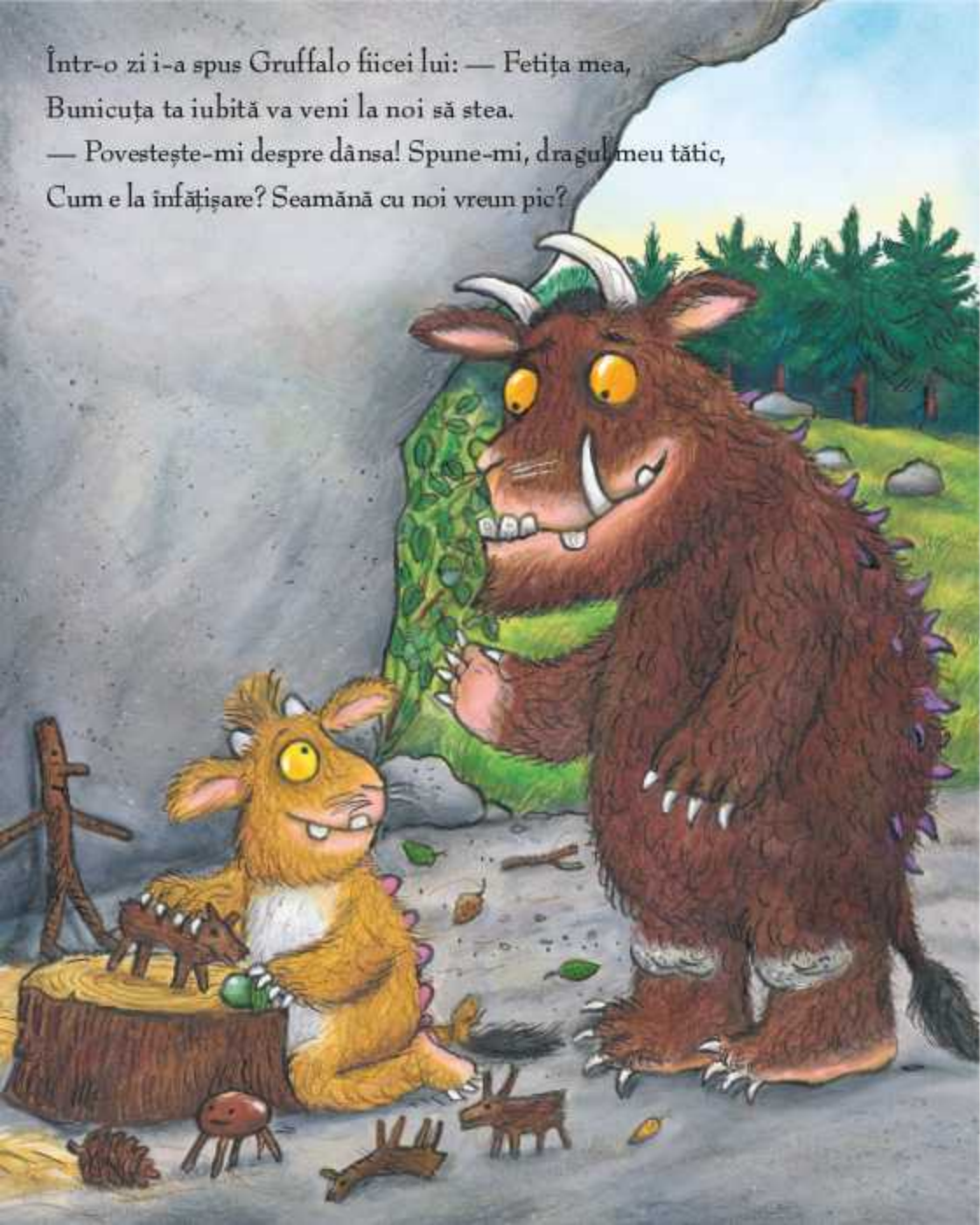

Într-o zi i-a spus Gruffalo fiicei lui: — Fetita mea,
Bunicuța ta iubită va veni la noi să stea.
— Povestește-mi despre dânsa! Spune-mi, dragul meu tătîc,
Cum e la înfățișare? Seamănă cu noi vreun pic?

— Seamănă, a spus Gruffalo, seamănă, dar nu prea tare.

Are blană cenușie

și țepi roșii pe spinare.

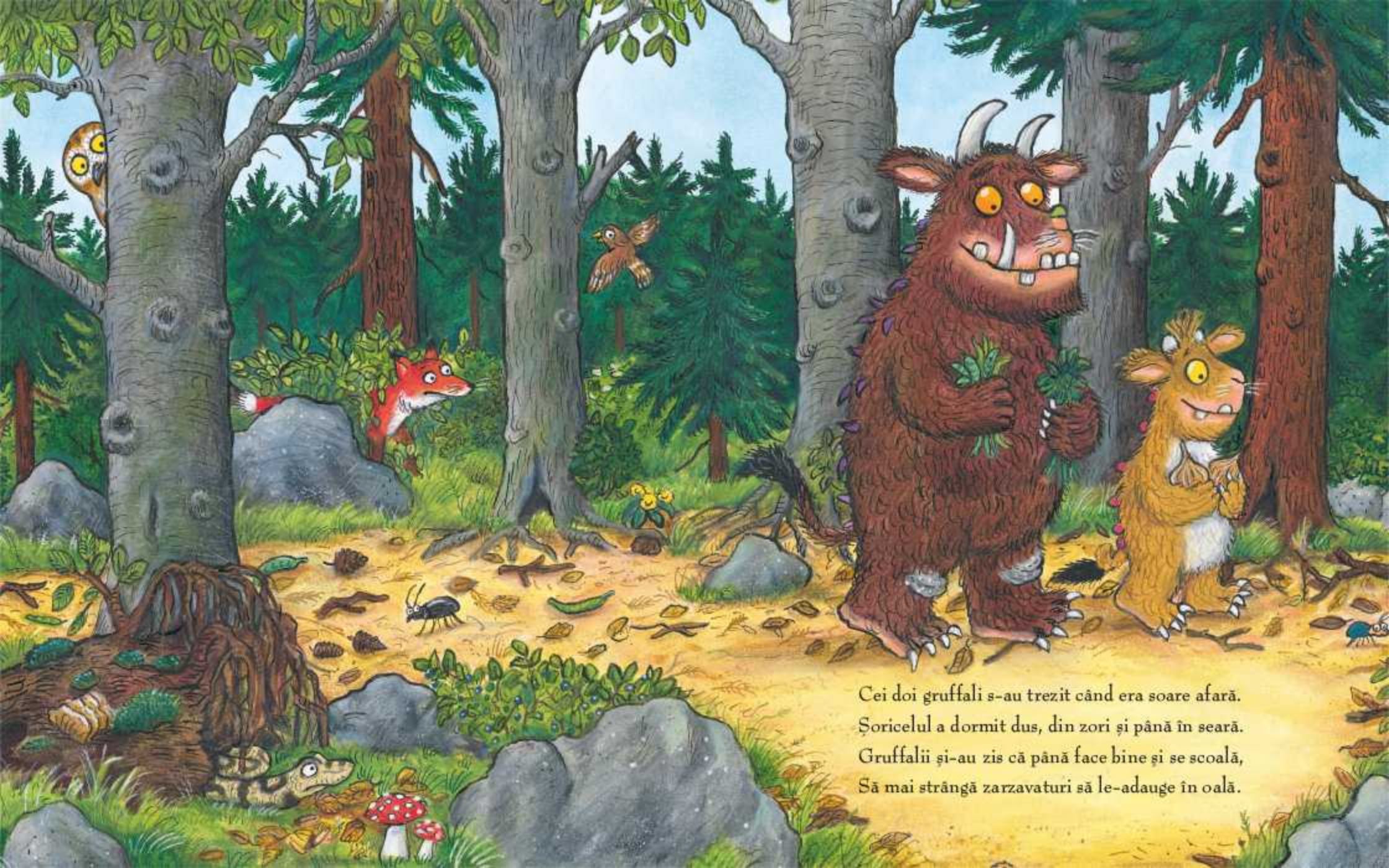

Are-o minte – meserie!

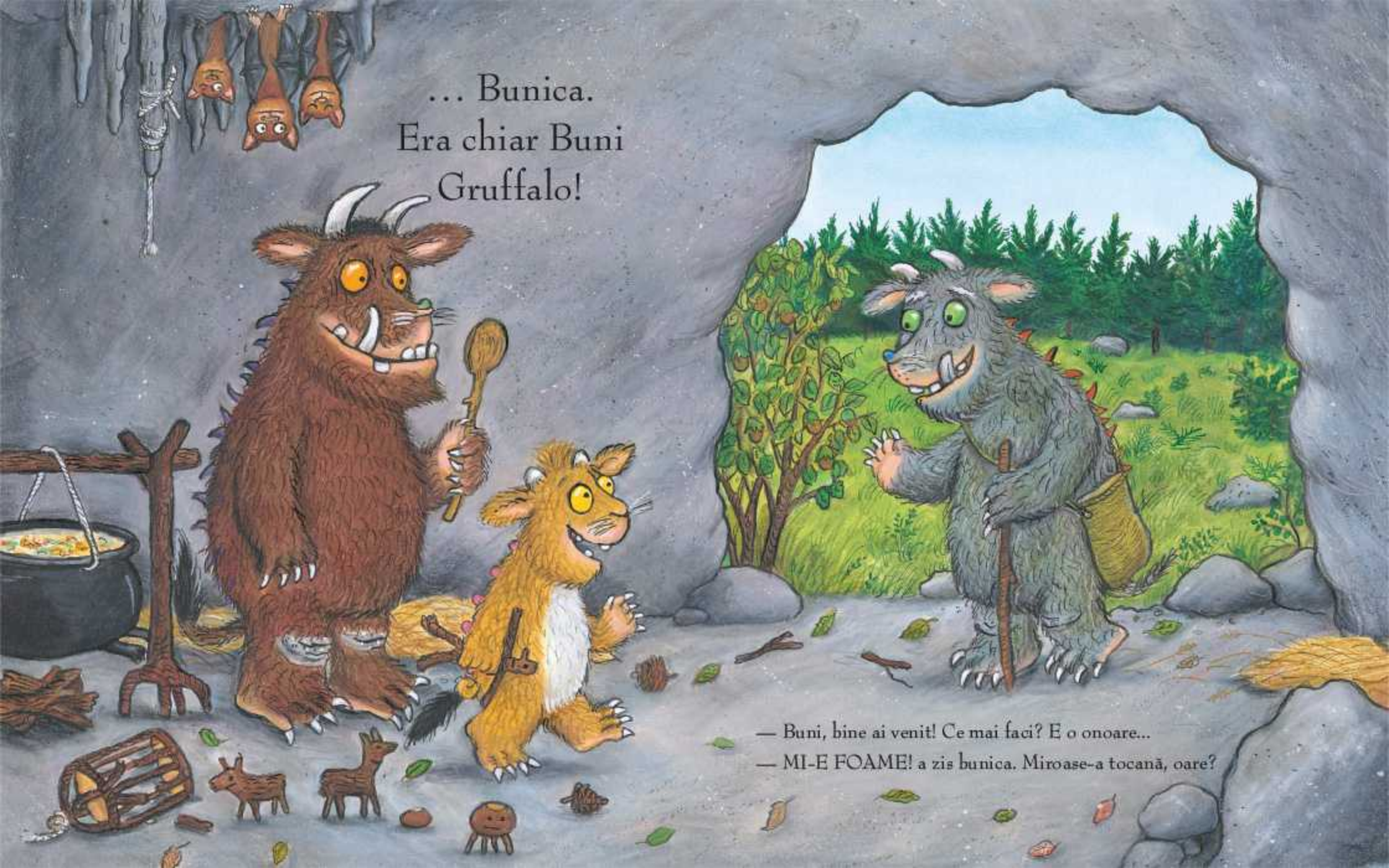

Poate și citi, și scrie!

Și-are-o foame de mănâncă TOT ce-i pui în farfurie.
Hai la vânătoare, deci, s-avem ce-i pune pe masă.
O să mergem în pădurea deasă și întunecoasă.

Cei doi gruffali s-au trezit când era soare afară.
Șoricelul a dormit dus, din zori și până în seară.
Gruffalii și-au zis că până face bine și se scoală,
Să mai strângă zarzavaturi să le-adauge în oală.

... Bunica.
Era chiar Buni
Gruffalo!

— Buni, bine ai venit! Ce mai faci? E o onoare...

— MI-E FOAME! a zis bunica. Miroase-a tocană, oare?